

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Dřímálovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčnickém právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2005, č. j. 2005/43639 - 44/51, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2006, č. j. 4 Cad 107/2005 - 29,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce Mgr. Dagmar Dřímálové, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 11. 2005, č. j. 2005/43639-44/51, jímž ministr práce a sociálních věcí rozhodl o rozkladu podaném žalobcem dne 5. 8. 2005 proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí č. j. 2005/31057-442 ze dne 3. 8. 2005 tak, že podle ustanovení § 61 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve spojení s § 59 odst. 2 téhož zákona rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

O žalobě rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem č. j. 4 Cad 107/2005 - 29 ze dne 22. 3. 2006 tak, že žalobu zamítl. Dále bylo rozhodnuto, že žalobcův návrh na přiznání nemajetkové a majetkové újmy se odmítá a účastníkům se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Městský soud v Praze odůvodnil své rozhodnutí tak, že v postupu žalovaného správního orgánu nebylo zjištěno žádné pochybení pokud jde o posouzení věci ve smyslu zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, a zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení. Žalobcem tvrzené skutečnosti neodůvodňovaly obnovu správního řízení ve smyslu správního řádu, a proto bylo napadeným rozhodnutím správně rozhodnuto o zamítnutí rozkladu a zamítnutí napadeného rozhodnutí. Návrh žalobce na náhradu majetkové a nemajetkové újmy soud odmítl podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. s tím, že žalobce může svůj návrh uplatnit do jednoho měsíce od právní moci rozsudku u věcně příslušného soudu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Dále žádá o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s. V kasační stížnosti dále cituje ustanovení Ústavy a Listiny základních práv a svobod, která měla být napadeným rozhodnutím porušena.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2007, č. j. 4 Cad 107/2005 - 80, byla zástupkyně stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka Mgr. Dagmar Dřímálová, která podáním ze dne 24. 5. 2007 k výzvě soudu ze dne 19. 4. 2007, č. j. 4 Cad 107/2005 - 82, doplnila kasační stížnost stěžovatele ze dne 23. 11. 2006 s tím, že napadá výrok soudu v celém rozsahu. Důvodem pro podání kasační stížnosti jsou podle stěžovatele důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. b), c) a d) s. ř. s.

Stěžovatel namítá, že od počátku řízení nebyl zastoupen zákonným zástupcem, a to i přesto, že od roku 1988 je omezen ve způsobilosti k právním úkonům a u Okresního soudu v Šumperku v předmětné době probíhalo řízení o změně omezení způsobilosti stěžovatele k právním úkonům, eventuelně zbavení způsobilosti k právním úkonům. V této souvislosti stěžovatel odkázal na rozsudek Okresního soudu v Olomouci č. j. Nc 1565/86 - 42 ze dne 16. 9. 1997, který nabyl právní moci dne 22. 12. 1988, ve věci omezení způsobilosti k právním úkonům. Dále namítá, že ve věci bylo jednáno bez účasti stěžovatele, ačkoliv včas požádal o odročení jednání, a přesto mu vyhověno nebylo, a podle jeho názoru postupem soudu bylo porušeno jeho právo na veřejné projednání věci, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům, zaručené čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Dále konstatuje, že z dalších řízení ve věci žalob podaných stěžovatelem u Městského soudu v Praze je zřejmé, že stěžovatel je nejenom osobou, která má omezenou způsobilost k právním úkonům, ale je i občanem sociálně potřebným, jež se ocitl od listopadu 2003 ve stavu hmotné nouze, kdy mu bylo odepráno právo na přiměřené hmotné zabezpečení, v současné době nepobírá žádné příjmy, je bez finančních prostředků, ze kterých by si mohl hradit životní potřeby, natožpak služby právního zástupce, náklady spojené s řízením atd. V dalším pak odkazuje na kasační stížnost ze dne 23. 11. 2006, včetně listinných důkazů. Vzhledem k uvedenému stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. b), c) a d) s. ř. s. Podle § 103 odst. 1 písm. b) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytykanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Skutková podstata je se spisy v rozporu, pokud skutkový materiál, jinak dostačující k učinění správního skutkového závěru, ve spisech obsažený, vede k jiným skutkovým závěrům, než jaký učinil rozhodující orgán. Skutková podstata nemá oporu ve spisech, chybí-li ve spisech skutkový materiál pro skutkový závěr učiněný rozhodujícím orgánem, přičemž tento materiál je nedostačující k učinění správního skutkového závěru. Podle § 103 odst. 1 písm. c) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo soud byl nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce. Podle § 103 odst. 1 písm. d) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Nejvyšší správní soud konstatuje, že postup Městského soudu v Praze týkající se odmítnutí návrhu na náhradu nemajetkové a majetkové újmy byl správný, stěžovatel byl řádně poučen, že může svůj návrh uplatnit do jednoho měsíce od právní moci rozsudku u věcně příslušného soudu. Stěžovatel přitom neuvádí žádné konkrétní námitky zpochybňující uvedené rozhodnutí městského soudu.

Ke stěžejní námitce, že stěžovatel je omezen ve způsobilosti k právním úkonům a měl za něj od počátku řízení jednat opatrovník, Nejvyšší správní soud uvádí, že skutečně bylo vedeno řízení o omezení způsobilosti k právním úkonům, případně zbavení způsobilosti k právním úkonům stěžovatele. Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 15. 2. 2007, č. j. 40P 335/88 - 999, byl zamítnut návrh stěžovatele na zrušení rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 9. 1997, č. j. Nc 1565/86 - 42, jímž byl stěžovatel omezen ve způsobilosti k právním úkonům v oblasti pracovně - právní. Citovaný rozsudek okresního soudu byl v odvolacím řízení potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 8. 2007, č. j. 13 Co 371/2007 - 1126. Z uvedeného vyplývá, že stěžovatel je omezen toliko ve způsobilosti k právním úkonům ve věcech pracovně právních a v posuzované věci se o pracovně právní věc nejednalo, námitka není proto důvodná.

K námitce, že bylo jednáno městským soudem bez účasti stěžovatele, který včas požádal o odročení jednání, Nejvyšší správní soud uvádí, že jak vyplývá z obsahu soudního spisu, stěžovatel se k nařízenému jednání nedostavil a žádal o jeho odročení z důvodu, že nejsou vytvořeny podmínky pro jednání a dosud nebylo rozhodnuto o návrhu na předběžné opatření, stěžovatel je bez prostředků a dostavit se proto k jednání nemůže, a proto žádá o odročení jednání, až odpadne překážka řízení. Městský soud v Praze podle názoru Nejvyššího správního soudu správně neshledal důležité důvody pro odročení jednání podle § 50, věta první, s. ř. s., v nařízeném jednání pokračoval a rozhodl. Podle § 50, věta druhá, s. ř. s. může soud z důležitých důvodů jednání odročit, jestliže to účastníci shodně navrhnou. Žalovaný při jednání nenavrhl, aby bylo jednání odročeno, městský soud proto správně důvody pro odročení jednání ve smyslu citovaného ustanovení neshledal.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud nepochybil, jestliže považoval rozhodnutí žalovaného za zákonné a neshledal na něm vady řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Rovněž Nejvyšší správní soud v daném případě neshledal naplnění namítaného důvodu kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť - jak vyplývá ze shora uvedeného - v souzené věci nebyla shledána tvrzená zmatečnost řízení před soudem. Nejvyšší správní soud námitky stěžovatele o tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. neshledal důvodnými.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo Ministerstva práce a sociálních věcí na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Městským soudem ustanovená zástupkyně stěžovatele požadovala za zastoupení stěžovatele odměnu za tři úkony právní služby, a to za převzetí věci, studium spisu u soudu a doplnění kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přiznal ustanovené advokátce odměnu ve výši 800 Kč, představující jeden úkon právní služby po 500 Kč, a to za doplnění kasační stížnosti z 24. 5. 2007 podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Požadovaná odměna za jeden úkon spočívající v přípravě a převzetí zastoupení nebyla přiznána, neboť podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu by odměna za převzetí a přípravu zastoupení náležela za splnění podmínky, že se uskutečnila první porada s klientem, přičemž uskutečnění této porady ustanovená advokátka netvrdí. Rovněž tak nebyla přiznána odměna za jeden úkon spočívající ve studiu spisu u soudu dne 5. 4. 2007. Nejvyšší správní soud v této souvislosti poznamenává, že studium spisu nelze považovat za úkon, za který by byla ustanoveným zástupcům obecně přiznávána odměna. Opačný případ nastává, pokud doplnění kasační stížnosti opodstatněně reagovalo na skutečnosti zjištěné studiem spisu, s nimiž se jinak mohl ustanovený advokát pro důsledné hájení práv a zájmů stěžovatele seznámit pouze problematicky. O takový případ se v projednávané věci podle názoru Nejvyššího správního soudu nejedná.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu